

* Ρίζα μ' (Ψυχή μου) - Βασιλική Παμπόρη

“Αλησμονώ και χαίρομαι, θυμιούμαι και δακρύζω...”

Μελωδούσαν ηλιοτρόπια οι πλεξούδες σου στο πάνω το σκαλί.

Κούρνιαζαν τα πουλιά μες στου Θεού τα χέρια.

Έκρυσες το γέλιο σου στα φύλλα του βασιλικού.

Ρόδινο λουκούμι σε λευκή δαντέλλα.

Σε φλούδα μάρμαρο Ιωνικό απ' την αρχαία γέννα

με το άλφα, με το βήτα με το ρο

Λυχνία επτάφωτη**, χρύσωνε η κλωστή

κι έσμιγες σ' ένα ξόμπλιασμα δύση και ανατολή.

Μα γύρισαν του χρόνου οι μυλόπετρες

ξυπνήσανε τα φίδια και οι Εφιάλτες.

Σώπασαν τα πουλιά στο Κιρκιτζέ, η λύρα στο Σαλίχλι.

Σαν ντύθηκες τα μάτια του νερού, χιλιάδες στο βυθό τα μνήματα

χρίσμα η αλμύρα, κόνισμα η θάλασσα

αυλακωμένη ελπίδες, γαντζώθηκαν πάνω της.

Σε κουρελιών φριχτή ψιχάλα, δάκρυα αφίλητα

βαριές γίνανε πέτρες, προσεύχονται οι Τρίτωνες*** στις σπαραγμένες ώρες.

Στην εντροπία του σύμπαντος, στις ύβρης τον πλανήτη

χιτώνα ράβεις την ελπίδα στο κορμί, βυζαίνεις Παναγιά στο στέρνο.

Καινούρια η περπατησιά, καινούρια η σελίδα

στο πράσινο του πλατανιού, στου νόστου την μελαγχολία

Απόδημη σπορά με του Ομήρου τα μάτια

αρδεύεις φως σπυρί – σπυρί, παλεύεις Συμπληγάδες

λαξεύεις την Ανάσταση “ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε”!

*Ρίζα μ': Ψυχή μου (ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ και η ερμηνεία τους, rontosnewssite)

** Η Μικρά Ασία αναφέρεται ως η επτάφωτος λυχνία της Αποκάλυψης με τις επτά Εκκλησίες της (Έφεσος, Σμύρνη, Πέργαμος, Θυάτειρα, Σάρδη, Φιλαδέλφεια, Λαοδικεία (Αποκάλυψη, κεφάλαιο Α)

*** Τρίτωνες: Ο Τρίτων στην ελληνική μυθολογία ήταν θεότητα της θάλασσας που αναφέρεται πρώτα από τον Ησίοδο στη Θεογονία